

Cisterna del Casot

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Sector El Casot
Alçada: 392

Coordenades:

Latitud: 41.65303
Longitud: 1.91646
UTM Est (X): 409777
UTM Nord (Y): 4611821

Classificació

Número de fitxa 08179 - 499
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Wikipedra (codi número 3296)
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0020000700000Q
Autoria de la fitxa Marc Malgosa Montserrat
Data de registre de la fitxa: dg., 06/11/2022 - 09:29

Descripció

Dipòsit o petita bassa rectangular i subterrània excavada al marge dret del torrent que baixa del Casot, i situada dins d'una construcció de pedra seca coberta amb una falsa cúpula. Els murs de contenció estan fets amb pedra seca, bàsicament pedruscall i arrebossats per l'interior amb morter de calç. Té una boca d'entrada feta amb llinda plana i orientada a nord-oest 300°, de cara a la Pòpia. També presenta una altra obertura en el que seria el caramull de la coberta, per on s'ompliria d'aigua. Mesura 200 cm de llargada x 180 cm d'amplada, i l'alçada màxima al seu interior és de 140 cm. Es troba situada en una clariana de l'obaga del Casot, molt propera a la Barraca 4 del Casot i també les Bassetes del Casot, una construcció amb pedra seca per a canalitzar i conduir l'aigua d'aquest mateix torrent.

S'hi accedeix a peu pel corriol que mena cap a les ruïnes del Casot, a mig camí abans d'arribar-hi cal entrar al bosc per la nostra dreta i baixar a buscar el torrent per a localitzar tot aquest sistema de construccions de pedra seca per a conrear la vinya.

Aquesta bassa s'omple directament amb aigua de pluja que regalima i es canalitza per un petit torrent i conflueix en aquest dipòsit, però generalment està sec.

Es tracta d'una estructura de planta rectangular excavada parcialment en el terra, amb parets de pedra seca sense arrebossar. Mesura 1,20 m d'ample i 2,50 m de llarg, i la seva fondària màxima és d'un metre.

Observacions:

Al voltant del dipòsit trobem exemplars de Pi Blanc (*Pinus halepensis*) i vegetació arbustiva dominada pel Llentiscle (*Pistacia lentiscus*), romaní (*Salvia rosmarinus*), bruc d'hivern (*Erica multiflora*) i càdec (*Juniperus oxycedrus*) vegetació espontània que ha anat creixent en els marges antigament conreats.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. Estan estretament lligades al territori i denoten un coneixement acurat i exhaustiu de l'entorn físic de la gent que les van construir. El seu emplaçament està pensat per a la captació d'aigües, sovint a partir del desviament mitjançant canals i rasots excavats a la roca o directament al terra, arran de marges. L'aigua servia per tractar les malalties de la vinya i de l'olivera. A mitjans del segle XIX a Europa va aparegué la plaga de l'oïdi o cendrosa, provinent d'Amèrica. També ho va fer el míldiu provinent de França. Aquest fet va motivar la construcció d'estructures d'emmagatzematge d'aigua de pluja per poder fer els tractaments preventius. Per això no és estrany trobar les marques blaves deixades pel sulfat de coure en els arrebossats de les parets.

La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular, circular o bé ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigués al seu interior l'exterior es protegia amb lloses de pedra, arran de boca. D'altres més complexes es podien cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia agafar aigua amb una galleda o altre recipient. Si l'aigua era neta també facilitava la tasca d'abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

Bibliografia

MALGOSA, Marc; SAMPER, Marc; SOLER, Joan (2021). “*Rellinars a les teves mans*”, *guia excursionista i geogràfica*. Edita Ajuntament de Rellinars.

Mapa Topogràfic municipi de Rellinars, escala 1:7500, inclòs dins la guia excursionista i geogràfica de “*Rellinars a les teves mans*” (2021).

SUADES, Ramon; i SENYAL, Jordi (2024). Mapa interactiu de Sant Llorenç del Munt.

